

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg udtaler mig også på Kristeligt Folkepartis vegne og kan sige, at det gælder for både Venstre og Kristeligt Folkeparti, at vi naturligvis gerne vil se på disse problemer igen, hvis der fortsat skulle være en skævdeling.

Jeg vil dog gerne understrege, at det ikke må medføre, at der sker en skævdeling på den anden led, sådan at man kommer til at diskriminere de børn, der bor hos deres forældre. Vi kan altså sige, at vi finder, det er en god idé, at vi ser nærmere på problemerne i udvalget.

Aase Olesen (RV):

Som de foregående ordførere for skatteforligspartierne skal jeg medgive forslagsstillerne, at denne ordning med et andet personfradrag til børn end til voksne har medført visse forståelsesmæssige problemer, først og fremmest for børnene selv.

Jeg vil gerne understrege, at det efter min mening er et forståelsesproblem for de børn, der oplever, at de behandles anderledes end deres kammerater i relation til deres egne indtægter. Jeg er nemlig ikke enig i det, der står i bemærkningerne til lovforslaget om, at det er helt urimeligt over for de familier, der i forvejen er hårdt spændt for, eller – som der står længere nede i bemærkningerne – at det giver dem »en større skattebetaling end de familier, der notorisk er stillet økonomisk bedre, fordi der er to voksne til at klare indtægterne og arbejdet i familien i øvrigt«.

Det, forslagsstillerne fuldstændig ser bort fra i disse bemærkninger, er for det første, at skattereformen og den efterfølgende ændring af børnetilskudsloven i høj grad favoriserer den enlige forsørger. Og det andet, som man aldrig nogen sinde nævner, er, at ingen samboende forældre kan trække nogen form for udgift til deres børn fra på selvangivelsen, og dette hører dog med i billedet.

Hvad angår dette med den store økonomiske uretfærdighed, er jeg derfor simpelt hen ikke enig med forslagsstillerne, men som jeg sagde til indledning, har det givet anledning til forståelsesproblemer for børnene. Jeg må dog samtidig sige, at forslaget jo ikke fjerner en sådan forskelsbehandling, men gør, at antallet af dem, der bliver ramt af den, bliver mindre. Der vil dog fortsat, også efter forsla-

get her, være nogle børn, som får en tidligere skattebetaling – hvis man kan bruge det udtryk – nemlig hvis den forælder, de ikke bor sammen med, betaler mere end normalbidraget. Men jeg er samtidig enig i, at skal vi gøre noget, skal vi i hvert fald ikke ind på at se bort fra det bidrag, der ligger ud over normalbidraget. Så langt er jeg enig.

Jeg er derimod meget enig med forslagsstillerne, når de beskriver, hvor lidet konsekvente og hvor forvirrende reglerne er, og det kunne i sig selv være et argument for at ændre dem. Vi har jo i Det Radikale Venstre tidligere fremsat forslag om regelsanering på det sociale og familieretspolitiske område; det bidrager vi gerne til, og jeg vil gerne være med til i udvalget at diskutere løsninger, som ikke skaber nye uligheder og gør forvirringen endnu større.

Damgaard Nielsen (FP):

Umiddelbart kan Fremskridtspartiet støtte det lovforslag, der foreligger her, og det er ud fra den motivering, at vi ved, det er uhyre vigtigt for børns videre udvikling, at de bliver selvhjulpne ved at kunne tjene en ekstra skilling ved småjob, f.eks. bærplukning og gartneriarbejde, og det er i hvert fald set ud fra Fremskridtspartiets synspunkt uheldigt, om de skulle gå skævt af skatteadministrationen, fordi de arbejder ved siden af en, som ikke skal betale skat, mens de selv skal betale 50 pct. af det, de tjener, den sidste uge de er der. Det er ud fra den begrundelse, at vi gerne vil støtte lovforslaget.

Nu nævnte fru Aase Olesen, at forældrene ingen fradrag har, men vi må nu heller ikke se bort fra, at i en kernefamilie kunne den ene af forældrene godt have et bidrag at betale til et barn uden for ægteskabet eller et skilsmissebarn, og så vidt jeg erindrer, er det fradragsberettiget. Men det kan være mig, der har misforstået dette.

Albrechtsen (VS):

Det, der i denne sag er næsten ubegribeligt, er, at skatteforligspartierne i sin tid kunne aftale, at børn af enlige forsørgere skulle have nedsat personfradraget, men det gjorde man altså, og nu kan jeg forstå, at erkendelsen af, at man ikke burde have gjort det, breder sig i partierne, måske bortset fra Det Radikale Venstre. Man kan så sige, at der er det